अतः सोमस्य दानसाधनभूता भवथ ॥१८॥ एनं यजमानं वासांसि तार्प्यपाण्ड्वाधिवासोष्णीषाणि परिधापयेत् तत् तत्र तेषु प्रथमं तार्प्यमिति वासः न वन्यत्कम्बलादिकम् अत एव का° (१५. ५. ७-१०) तार्प्यं परिधापयति क्षौमं त्रिपाणं वा घृतोन्नमेकऽइति तृपा नामौषधिविशेषः तत्तन्तुनिर्मितं क्षौमं वस्त्रं तार्प्यं त्रिःकृवः पायितं वा घृतोन्नमुन्दी क्लोदने घृतसिक्तमित्येके आचार्या वदन्ति । यज्ञरूपाणि स्रुक्चमसादीनि तत्र स्यूतानि भवेयुः ॥२०॥ पाण्ड्वं पाण्डुरं श्वेतं कम्बलं तार्प्यस्योपरि प्रावृणुयात् ॥२१॥ अधि उपरि वसनीयमाच्छादनीयं वस्तु अधिवासं (!) तत्प्रतिमुञ्चेत् तार्प्यमुपसंव्याय (°धाय ?) पाण्डरमुत्तरीयवदाच्छाद्य अधीवासकञ्चुकादिकमुपरि प्रतिमुञ्चेत् ॥२२॥ उष्णीषं संहत्य निवीतरूपेण कण्ठेऽवसज्य पुरस्तात्पूर्वभागे नाभिदेशे अवगूहति उष्णीषान्तं नीविस्थाने ग्रथयेत् ॥२३॥ एके शाखान्तरानुसारिणः तदुष्णीषं समन्तं सर्वतो नाभिदेशे परिवेष्टयन्ति । अस्य क्षत्रियस्य उष्णीषरूपा नाभिरपि समन्तं पर्येति परिवेष्टिता भवति ॥२४॥ पूर्वं निहितस्य दीक्षितवसनस्य परित्यागं विधित्सुरेकेषां मतमुपन्यस्यति यद्वा विहितानां (विदि° Cod.) तार्प्यादीनां परिधापनादिकमेव द्रढयितुं पूर्वपक्षयति तद्वैकऽइति । एके शाखिन एकवारं परिधापितानि एतानि वासांसि निदधति विसृज्य निदध्युः अथ तदानीमेव तार्प्यादिवसनकाले निहितं दीक्षितवसनमेनं यजमानं पुनः परिधापयति । जनूरङ्गानि सहोत्पन्नानि वग्रूपाण्यङ्गानि see ३, १, २, १३-१६ । अतो वासोभिः परिधापनेन जन्वा तन्वा सहोत्पन्नैः शरीररूपैरङ्गैः समर्धितवान्भवति ॥२५॥ निहितस्य दीक्षितवसनस्यावभृथे प्रासनं विधत्ते स यत्रेति अवभृथमभ्यवहरन्ति आहरेयुरप्सु प्रक्षिपेयुः । सलोम प्रकृतिगतमनुसृतम् प्रकृतौ दीक्षितवसनस्यावभृथे परित्याग उक्तः । अवसाने कर्तव्या उदवसानीयेष्टिः ॥२६॥ बाङ्गद्वयं विमृज्यत् कर्कोपाध्यायेन तु बाङ्गशब्दस्य धनुष्कोटिपरत्वं व्याख्यातम् (का° १५. ५. १८.) ॥२८॥ दृ विदारणे दृणातीति दृबा विदारिका दृप्यतेर्वा रूपम् । रुजा भङ्गहेतुः । क्षुमा क्षुप विधूनने क्षुपतीति क्षुपा पकारस्य स्थाने मकारः शत्रुक्षपणकारिणी (!) । समर्पणेन परित्यागमात्रेण यया परान्भिनत्ति (!) शत्रून्विदारयति । यया विद्धस्य ताडितस्य जीवने संदेहः । यया राजा शत्रुमपराध्नोति हिनस्त्येव ॥२९॥ अशरव्याः अहिंसकाः शरव्यं शरलक्ष्यं तद्रहिताः करोति अनेन सर्वास्वपि दिक्षु परकीयशरलक्ष्यत्वं निवर्त्यते ॥३०॥ आवित्तपदयुक्ताः सप्त मन्त्रा आविदः । आवेदयन्ति ज्ञापयन्ति देवताभ्य एनं यजमानमिति । अनिरुक्तं साक्षाद्देवतावाचकपदरहितं मन्त्रं वाचयेत् । हे मर्या मरणयोग्या मनुष्याः आविः प्रकाशोऽभूत् । सवमभिषेकम् ॥३१॥ आवित्तः आवेदितः ज्ञापितः वित्तो भोगप्रत्यययोरिति (पा° ८. २. ५८.) निपातितः अग्नये यजमानं ज्ञापितवानित्यर्थः ॥३२॥५॥३॥

सदसो मध्यऽउपविष्टस्य केशवस्य क्लीबस्य वदने लोहायसं ताम्रमर्पयेत् । दंशनशीला मृत्यव इहाभिप्रेताः । अवपूर्वो यजिर्नाशार्थे ॥१॥ केशवलोहायसदन्दशूकानामन्तरालवर्तित्वमुपपादयति अथ यदिति ॥२॥

The explanation of ४. १. ३ — ४. ४. ५ is wanting in AB.

यजमानहस्ते पञ्चाक्षावपनं विधत्ते अथेति अक्षा नाम कपर्दकाः सुवर्णनिर्मिताः विभीदकफलानि सौवर्णा वा । ते चाक्षा द्यूतस्थाने निवपनीयाः तेषां चतुर्णामक्षाणां कृतसंज्ञा पञ्चा-